

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 146

Anden Session.

44de Møde.

Fredagen den 6te Decemher.

(Forts.)

Grundtvig (fortsat): Jeg kan ikke troe, at det er den Regel, vi nu have, eller skulle gjøre for Indfødsrettens Meddelelse, at der skulde være strengt Beviis for Løsningen af alt undersaatligt Forhold til fremmede Regjeringer, og hvad det nærværende Tilfælde angaaer, da skal jeg bemærke, at der jo mellem Anbefalingerne for den Svenskfødte, som har havt Borgerkab i Stockholm, ogsaa er en Anbefaling fra den svenske Minister her paa Stedet, saa, hvis der havde været noget Forhold til Sverrig eller den svenske Regjering, som kunde hindre hans Optagelse efter hans Ønske mellem de danske Undersaatte, vilde det jo vistnok deri have været anført, og i alt Fald mener jeg, at hvis han ikke vidste Noget, at der da ikke kan være Noget, som skulde bewirke enten Udsættelse eller Nægtelse af den danske Indfødsret.

Indenrigsministeren: Jeg maa ogsaa betvivle, at det forholder sig saaledes, som af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de District (Krieger) blev anført, at man ikke kunde have Indfødsret i flere end eet Land; jeg antager, at selv efter Loven om Indfødsretten vil dette Tilfælde kunne indtræde, nemlig naar danske Forældre under et Ophold i Udlandet erholde Børn; disse have nemlig da Indfødsret efter den danske Lovgivning, men jeg antager, at der er adskillige Lande, hvor der vil tilkomme dem Indfødsret, som fødte der paa Stedet. Der er ogsaa flere Lande, som conservere Indfødsretten igjennem flere Generationer, dette er navnlig Tilfældet i flere af de schweizeriske Cantoner. Det er ligeledes udtalt af flere af de herværende Ge-

sandter, navnlig er det anerkjendt i de meddeelte Bidnesbryd, at der fra deres Regjerings Side Intet er til Ginder for, at Vedkommende meddeles Indfødsret, uden at de have troet at maatte indhente Oplysning fra det Land, som de repræsenterer, om det undersaatlige Baand er løst eller ikke. Dette ligger dert, at der om den hele Maade, hvorpaa det undersaatlige Baand kan løses, er meget forskellige Bestemmelser i de forskellige Lande, og man vilde vistnok indvillige sig i mange Vanskeligheder, naar man altid skulde have Bidnesbryd om, at det undersaatlige Baand var løst. Dertil kommer, at det, som i saa Henseende synes at maatte komme i Betragtning, egentlig ikke er, om der gives Vedkommende Indfødsret, men det er, om han optages som Borger i det paa gjældende Land; det forekommer mig, at, vilde man spørge om Løsningen af det tidligere undersaatlige Baand, da skulde man spørge derom, ikke naar der er Tale om at give En Indfødsret, men naar der er Tale om at give ham Borgerret i et nyt Land, men i saa Henseende opstilles der i Almindelighed ingen saadanne Fordringer, her idetmindste ikke. Der har ofte her været meddeelt Borgerret til Indvilder, som senere ere blevne reclamerede fra de Lande, hvor de ere fødte, som Bærnepligtige, og man har ikke herom anstillet nogen Undersøgelse. Navnlig er det Tilfælde med Den, som her er Spørgsmaal om under Nr. 3 i det senere Lovudkast, at han har Borgerret her i Landet og altsaa aflagt Borgereiden, og er som Folge deraf indtraadt i undersaatligt Forhold her i Landet, og der er altsaa nu kun Spørgsmaal om at meddele ham de yderligere Rettigheder, som Indfødsretten giver. Derfor har jeg ikke troet, at det maatte opstilles som en nødvendig Bestemmelse, at Vedkommende skulde skaffe fuldstændig Oplysning om, at det tidligere under-